31994L0060

31.12.1994 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* L 365/1

DYREKTYWA 94/60/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 20 grudnia 1994 r.

zmieniająca po raz czternasty dyrektywę 76/769/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu niektórych substancji i preparatów niebezpiecznych

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 100a,

uwzględniając wniosek Komisji ([1]),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([2]),

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 189b Traktatu ([3]),

a także mając na uwadze, co następuje:

należy przyjąć środki mające na celu urzeczywistnienie rynku wewnętrznego; rynek wewnętrzny obejmuje obszar bez granic wewnętrznych, w obrębie którego zapewniony jest swobodny przepływ towarów, osób, usług i kapitału;

prace związane z rynkiem wewnętrznym powinny mieć również na celu poprawę jakości życia, ochrony zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów; środki proponowane w niniejszej dyrektywie są zgodne z rezolucją Rady z dnia 9 listopada 1989 r. w sprawie przyszłych priorytetów w ponownym wprowadzaniu polityki ochrony konsumentów ([4]);

Rada i przedstawiciele rządów Państw Członkowskich zebrani w Radzie, przyjęli decyzję 90/238/Eurotaom, EWWiS, EWG ([5]) dotyczącą planu działań na lata 1990–1994 w ramach programu „Europa w walce z rakiem";

substancje umieszczone w załączniku I do dyrektywy Rady 67/548/EWG ([6]), klasyfikowane jako substancje kancerogenne kategorii 1 lub 2 mogą powodować raka; w celu poprawy ochrony zdrowia, takie substancje i preparaty, które je zawierają, nie mogą być wprowadzane do powszechnego obrotu;

substancje umieszczone w załączniku I do dyrektywy 67/548/EWG, klasyfikowane jako substancje mutagenne kategorii 1 lub 2 mogą powodować dziedziczne wady genetyczne; w celu poprawy ochrony zdrowia takie substancje i preparaty, które je zawierają, nie mogą być wprowadzane do powszechnego obrotu;

substancje umieszczone w załączniku I do dyrektywy 67/548/EWG klasyfikowane jako substancje toksyczne ze względu na zaburzenia rozrodczości kategorii 1 lub 2, mogą powodować wady wrodzone; w celu poprawy ochrony zdrowia takie substancje i preparaty, które je zawierają, nie mogą być wprowadzane do powszechnego obrotu;

dla pełnej przejrzystości i zrozumiałości, takie substancje muszą być określane z wykorzystaniem uznanej nomenklatury, o ile jest to możliwe pochodzącej z IUPAC (Międzynarodowej Unii Chemii Czystej i Stosowanej); załącznik I do dyrektywy 67/548/EWG („Wykaz substancji niebezpiecznych") jest regularnie aktualizowany w związku z dostosowaniem do postępu technicznego; Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, nie później niż w ciągu 6 miesięcy po publikacji takiej zmiany w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*, wniosek o przyjęcie dyrektywy regulującej klasyfikację nowych substancji kancerogennych kategorii 1 i 2, mutagennych kategorii 1 i 2 oraz toksycznych ze względu na zaburzenia rozrodczości kategorii 1 i 2, a także uaktualniającej przepisy niniejszej dyrektywy;

([1]) Dz.U. C 157 z 24.6.1992, str. 6.
([2]) Dz.U. C 332 z 16.12.1992, str. 8.
([3]) Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 19 stycznia 1994 r. (Dz.U. C 44 z 14.2.1994, str. 2), wspólne stanowisko Rady z dnia 16 czerwca 1994 r. (Dz.U. C 244 z 31.8.1994, str.1) oraz decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 26 października 1994 r. (Dz.U. C 323 z 21.11.1994).
([4]) Dz.U. C 294 z 23.11.1989, str. 1.
([5]) Dz.U. L 137 z 30.5.1990, str. 31.
([6]) Dz.U. L 196 z 16.8.1967, str. 1/67. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 91/632/EWG (Dz.U. L 338 z 10.12.1991, str. 23).

wspomniany wniosek uwzględnia ryzyko i zalety nowo sklasyfikowanych substancji, jak również przepisy prawa Wspólnoty dotyczące analizy ryzyka;

załącznik I do dyrektywy 67/548/EWG ustanawia indywidualne dopuszczalne stężenia tych substancji oraz, w przypadku gdy takie stężenia nie są określone w tabeli IV załącznika VI do dyrektywy Rady 88/379/EWG ([1]) ustanawia dopuszczalne stężenia o ogólnym zastosowaniu do tego rodzaju substancji zawartych w preparatach;

jak określono w Załączniku do niniejszej dyrektywy, kreozot, ze względu na zawartość znanych substancji kancerogennych, może być szkodliwy dla zdrowia; z tego powodu należy ograniczyć jego użycie do impregnacji drewna, jak również wprowadzanie do obrotu i stosowanie drewna poddanego działaniu tej substancji;

niektóre składniki kreozotu trudno ulegają rozkładowi i są szkodliwe dla niektórych organizmów występujących w środowisku; poprzez użycie drewna poddanego działaniu tej substancji, wspomniane składniki mogą uwalniać się do środowiska;

niektóre chlorowane rozpuszczalniki są niebezpieczne dla zdrowia; i nie mogą być wykorzystywane w substancjach i preparatach wprowadzanych do powszechnego obrotu;

ograniczenia w użyciu kreozotu do impregnacji drewna, we wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu drewna poddanego działaniu kreozotu oraz rozpuszczalników zawierających chlor, określonych niniejszą dyrektywą, uwzględniają aktualny stan wiedzy i techniki odnoszące się do bezpieczniejszych rozwiązań zamiennych;

ograniczenia w użyciu i wprowadzaniu na rynek, przyjęte już przez niektóre Państwa Członkowskie, w odniesieniu do wyżej wymienionych substancji lub preparatów je zawierających, mają bezpośredni wpływ na ustanowienie i funkcjonowanie rynku wewnętrznego; konieczne jest więc zbliżenie ustawodawstw Państw Członkowskich w tej dziedzinie i wprowadzenie zmian w załączniku I do dyrektywy Rady 76/769/EWG ([2]);

niniejsza dyrektywa nie narusza legislacji wspólnotowej ustanawiającej minimalne wymagania ochrony pracowników, zawarte w dyrektywie Rady 89/391/EWG ([3]) i w dyrektywach szczegółowych na niej opartych, w szczególności w dyrektywie 90/394/EWG ([4]),

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do dyrektywy 76/769/EWG wprowadza się zgodnie z Załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie przyjmą i opublikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż w ciągu jednego roku od daty jej przyjęcia i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Te przepisy stosuje się od dnia 20 czerwca 1995 r.

2. Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 grudnia 1994 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
K. HÄNSCH	K. KINKEL
Przewodniczący	*Przewodniczący*

([1]) Dz.U. L 187 z 16.7.1988, str. 14. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 93/18/EWG (Dz.U. L 104 z 29.4.1993, str. 46).

([2]) Dz.U. L 262 z 27.9.1976, str. 201. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 91/659/EWG (Dz.U. L 363 z 31.12.1991, str. 36).

([3]) Dz.U. L 183 z 29.6.1989, str. 1.

([4]) Dz.U. L 196 z 26.7.1990, str. 1.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do dyrektywy 76/769/EWG dodaje się co następuje:

„Oznaczenie substancji, grup substancji lub preparatów	**Warunki ograniczenia**
29. Substancje umieszczone w załączniku I do dyrektywy 67/548/EWG, klasyfikowane jako substancje kancerogenne kategorii 1 lub substancje kancerogenne kategorii 2 i co najmniej jako »toksyczne (T)« z oznaczeniem ryzyka R 45: »Może powodować raka« lub oznaczeniem ryzyka R 49: »Przy wdychaniu może powodować raka«, oraz wymienione poniżej: Substancje kancerogenne kategorii 1: patrz wykaz 1 w Dodatku Substancje kancerogenne kategorii 2: patrz wykaz 2 w Dodatku	Nie mogą być stosowane w substancjach i preparatach wprowadzanych do powszechnego obrotu w indywidualnym stężeniu równym lub wyższym od: — określonego w załączniku I do dyrektywy 67/548/EWG, — lub określonego w pkt 6 tabeli VI załącznika I do dyrektywy 88/379/EWG w przypadku gdy w załączniku I do dyrektywy 67/548/EWG nie jest określone żadne dopuszczalne stężenie. Bez uszczerbku dla stosowania innych przepisów wspólnotowych dotyczących klasyfikacji, pakowania oraz etykietowania niebezpiecznych substancji i preparatów, opakowanie takich substancji i preparatów powinno być oznaczone w sposób czytelny i nieusuwalny, jak następuje: »Wyłącznie dla użytkowników zawodowych. Uwaga - unikać narażenia - przed użyciem zapoznać się z instrukcją«. Na zasadzie odstępstwa, ten przepis nie ma zastosowania do: a) produktów leczniczych lub weterynaryjnych, określonych w dyrektywie 65/65/EWG ([1]); b) produktów kosmetycznych określonych w dyrektywie 76/768/EWG ([2]); c) — paliw silnikowych objętych dyrektywą 85/210/EWG ([3]), — olejów mineralnych, przeznaczonych do użycia jako paliwo w stałych lub ruchomych obiektach energetycznego spalania, — paliw sprzedawanych w zamkniętych pojemnikach; (np. gaz płynny w butlach); d) innych substancji i preparatów wymienionych w załączniku I do niniejszej dyrektywy w punktach innych niż 30 i 31; e) farb artystycznych objętych dyrektywą 88/379/EWG ([4]).
30. Substancje wymienione w załączniku I do dyrektywy 67/548/EWG, klasyfikowane jako substancje mutagenne kategorii 1 lub substancje mutagenne kategorii 2 i z oznaczeniem ryzyka R 46: »Może powodować dziedziczne wady genetyczne« oraz wymienione poniżej:	Nie mogą być stosowane w substancjach i preparatach wprowadzanych do powszechnego obrotu w indywidualnym stężeniu równym lub wyższym od:

Substancje mutagenne kategorii 1:
patrz wykaz 3 w Dodatku

Substancje mutagenne kategorii 2:
patrz wykaz 4 w Dodatku

— określonego w załączniku I do dyrektywy 67/548/EWG, lub

— lub określonego w pkt 6 tabeli VI załącznika I do dyrektywy 88/379/EWG w przypadku gdy w załączniku I do dyrektywy 67/548/EWG nie jest określone żadne dopuszczalne stężenie.

Bez uszczerbku dla stosowania innych przepisów wspólnotowych dotyczących klasyfikacji, pakowania oraz etykietowania niebezpiecznych substancji i preparatów, opakowanie takich substancji i preparatów powinno być oznaczone w sposób czytelny i nieusuwalny, jak następuje: »Wyłącznie dla użytkowników zawodowych. Uwaga - unikać narażenia - przed użyciem zapoznać się z instrukcją«.

Na zasadzie odstępstwa, ten przepis nie ma zastosowania do:

a) produktów leczniczych lub weterynaryjnych, określonych w dyrektywie 65/65/EWG;

b) produktów kosmetycznych określonych w dyrektywie 76/768/EWG;

c) paliw silnikowych objętych dyrektywą 85/210/EWG:

— olejów mineralnych, przeznaczonych do użycia jako paliwo w stałych lub ruchomych obiektach energetycznego spalania,

— paliw sprzedawanych w zamkniętych pojemnikach; (np. gaz płynny w butlach);

d) innych substancji i preparatów wymienionych w załączniku I do niniejszej dyrektywy w punktach innych niż 29 i 31;

e) farb artystycznych objętych dyrektywą 88/379/EWG.

31. Substancje wymienione w załączniku I do dyrektywy 67/548/EWG, klasyfikowane jako substancje toksyczne ze względu na zaburzenia rozrodczości kategorii 1 lub substancje toksyczne ze względu na zaburzenia rozrodczości kategorii 2 i oznakowane oznakowaniem ryzyka R 60: »Może wywoływać ujemny wpływ na płodność« i/lub R 61: »Podczas ciąży może stanowić zagrożenie dla dziecka« oraz:

Substancje toksyczne ze względu na zaburzenia rozrodczości, kategorii 1:
patrz wykaz 5 w Dodatku

Substancje toksyczne ze względu na zaburzenia rozrodczości, kategorii 2:
patrz wykaz 6 w Dodatku

Nie mogą być stosowane w substancjach i preparatach wprowadzanych do powszechnego obrotu w indywidualnym stężeniu równym lub wyższym od:

— określonego w załączniku I do dyrektywy 67/548/EWG, lub

— lub określonego w pkt 6 tabeli VI załącznika I do dyrektywy 88/379/EWG w przypadku gdy o ile w załączniku I do dyrektywy 67/548/EWG nie jest określone żadne dopuszczalne stężenie.

Bez uszczerbku dla stosowania innych przepisów wspólnotowych dotyczących klasyfikacji, pakowania oraz etykietowania niebezpiecznych substancji i preparatów, opakowanie takich substancji i preparatów powinno być oznaczone w sposób czytelny i nieusuwalny, jak następuje: »Wyłącznie dla użytkowników zawodowych. Uwaga - unikać narażenia - przed użyciem zapoznać się z instrukcją«.

Na zasadzie odstępstwa ten przepis nie ma zastosowania do:

a) produktów leczniczych lub weterynaryjnych określonych w dyrektywie 65/65/EWG;

b) produktów kosmetycznych określonych w dyrektywie 76/768/EWG;

c) — paliw silnikowych objętych dyrektywą 85/210/EWG,

— olejów mineralnych przeznaczonych do użycia jako paliwo w stałych lub ruchomych obiektach energetycznego spalania,

— paliw sprzedawanych w zamkniętych pojemnikach; (np. gaz płynny w butlach);

d) innych substancji i preparatów wymienionych w załączniku I do niniejszej dyrektywy w punktach innych niż 29 i 30;

e) farb artystycznych objętych dyrektywą 88/379/EWG.

32. Substancje lub preparaty zawierające przynajmniej jedną z następujących substancji:

a) kreozot EINECS nr 232–287, CAS nr 8001–58–9

b) olej kreozotowy EINESCS nr 263–047–8, CAS nr 61789–28–4

c) destylaty (smoła węglowa), oleje naftalenowe EINECS nr 283–484–8, CAS nr 874650–04–4

d) olej kreozotowy, frakcja acenaftylenu EINECS nr 292–605–3, CAS nr 65996–91–0

e) destylaty (smoła węglowa), górny EINECS nr 266–026–1, CAS nr 65996–91–0

f) olej antracenowy EINECS nr 292–602–7, CAS nr 90640–80–5

g) kwasy smołowe, węgiel surowy nr EINECS 266–019–3, CAS nr 65996–85–2

h) kreozot, drewno EINECS nr 232–419–1, CAS nr 8021–39–4

j) olej wytlewny, alkaiczny EINECS nr 310–191–5, CAS nr 122384–78–5

32.1. Nie mogą być używane do impregnowania drewna, jeżeli zawierają:

a) benzo [a] piren w stężeniu wyższym niż 0,005 % masy; lub

b) fenole ulegające ekstrahowaniu przez wodę w stężeniu wyższym niż 3 % masy lub jednocześnie lit. a) i b).

Ponadto drewno impregnowane w ten sposób nie może zostać wprowadzone do obrotu.

Jednakże w drodze odstępstwa:

i) w odniesieniu do substancji i preparatów mogą one być wykorzystywane do impregnacji drewna w instalacjach przemysłowych, jeżeli zawierają:

a) benzo [a] piren w stężeniu niższym niż 0,05 % masy; oraz

b) fenole ulegające ekstrahowaniu przez wodę w stężeniu niższym niż 3 % masy.

Takie substancje i preparaty:

— mogą być wprowadzone do obrotu tylko w opakowaniu o objętości równej lub większej od 200 litrów,

— nie mogą być sprzedawane jako ogólnie dostępne.

Bez uszczerbku dla innych przepisów wspólnotowych dotyczących klasyfikacji, pakowania oraz etykietowania niebezpiecznych substancji i preparatów, opakowanie takich substancji i preparatów powinno być czytelne i nieusuwalne, jak następuje: »Do wykorzystania wyłącznie w instalacjach przemysłowych«.

ii) W odniesieniu do drewna impregnowanego zgodnie z i), wprowadzonego do obrotu po raz pierwszy: dozwolone jest jedynie wykorzystanie do celów zawodowych i przemysłowych, na przykład na kolei, przy przesyłaniu energii elektrycznej, w telekomunikacji, na ogrodzenia oraz w portach i drogach wodnych.

Jednakże takie drewno nie może być używane:

	— wewnątrz budynków, czy to do celów dekoracyjnych czy też innych, o dowolnym przeznaczeniu (mieszkaniowym, jako miejsce pracy, wypoczynkowym), — do wytwarzania pojemników przeznaczonych do celów uprawnych oraz ponownej obróbki, a także do produkcji opakowań, które mogą wejść w kontakt z nim w kontakt, bądź innych materiałów, które mogą powodować skażenie surowców, półproduktów i/lub wyrobów gotowych przeznaczonych do spożycia przez ludzi lub zwierzęta, oraz powtórnej obróbki, — na placach zabaw i w innych publicznych miejscach rozrywki na wolnym powietrzu lub w innych okolicznościach, gdy istnieje ryzyko kontaktu ze skórą. iii) W odniesieniu do starego drewna impregnowanego: zakaz nie ma zastosowania, jeżeli jest ono wprowadzane do obrotu wtórnego. Jednakże takie drewno nie może być wykorzystane: — wewnątrz budynków, czy to do celów dekoracyjnych czy też innych, o dowolnym przeznaczeniu (mieszkaniowym, jako miejsce pracy, wypoczynkowym), — do wytwarzania pojemników przeznaczonych do celów uprawnych oraz ponownej obróbki, a także do produkcji opakowań, które mogą wejść z nim w kontakt, bądź innych materiałów, które mogą spowodować skażenie surowców, półproduktów i/lub wyrobów gotowych przeznaczonych do spożycia przez ludzi i zwierzęta, oraz powtórnej obróbki, — na placach zabaw i innych publicznych miejscach rozrywki na wolnym powietrzu.
33. Chloroform CAS nr 67–66–3 34. Czterochlorek węgla CAS nr 56–23–5 35. 1,1,2-trójchloroetan CAS nr 79–00–5 36. 1,1,2,2,-czterochloroetan CAS nr 79–34–5 37. 1,1,1,2-czterochloroetan CAS nr 630–20–6 38. pięciochloroetan CAS nr 76–01–7 39. 1,1-dwuchloroetylen CAS nr 75–35–4 40. 1,1,1-trójchloroetan CAS nr 71–55–6	Nie mogą być wykorzystywane w stężeniu równym bądź większym niż 0,1 % wagi w substancjach i preparatach wprowadzanych do powszechnego obrotu. Bez uszczerbku dla stosowania innych przepisów wspólnotowych dotyczących klasyfikacji, pakowania i etykietowania niebezpiecznych substancji i preparatów, opakowanie takich substancji i preparatów, zawierających je w stężeniach równych lub wyższych od 0,1 %, powinno być oznaczone w sposób czytelny i nieusuwalny, jak następuje: »Przeznaczone dla użytkowników zawodowych«. Na zasadzie odstępstwa, ten przepis nie ma zastosowania do: a) środków leczniczych lub weterynaryjnych określonych w dyrektywie 65/65/EWG\, ostatnio zmienionej dyrektywą 89/381/EWG; b) produktów kosmetycznych określonych w dyrektywie 76/768/EWG, ostatnio zmienionej dyrektywą 89/679/EWG.

(1) Dz.U. 22 z 9.2.1965, str. 369/65. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 93/39/EWG (Dz.U. L 214 z 24.8.1993, str. 22).
(2) Dz.U. L 262 z 27.9.1976, str. 169. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 93/35/EWG (Dz.U. L 151 z 23.6.1993, str. 32).
(3) Dz.U. L 96 z 3.4.1985, str. 25.
(4) Dz.U. L 187 z 16.7.1988, str. 14.

DODATEK

Punkt 29 — Substancje kancerogenne

Wykaz 1, kategoria 1

2-naftyloamina, β - naftyloamina	CAS nr 91–5999–8
4-bifenyloamina; ksenyloamina; 4-aminobifenyl	CAS nr 92–67–1
benzydyna; 4,4'-diaminobifenyl; bifenyl-4,4'-ylenodiamina	CAS nr 92–87–5
tritlenek chromu:	CAS nr 1333–82–0
kwas arsenowy i jego sole	CAS nr —
pentatlenek arsenu; tlenek arsenu	CAS nr 1303–28–2
tritlenek diarsenu; tritlenek arsenu	CAS nr 1327–53–3
azbest	CAS nr 132207–33–1 132207–32–0 12172–73–5 77536–66–4 77536–68–6 77536–67–5
benzen	CAS nr 71–43–2
eter bis(chlorometylowy)	CAS nr 542–88–1
eter dichlorometylowy	CAS nr 107–30–2
tritlenek diniklowy	CAS nr 1314–06–3
erionit	CAS nr 12510–42–8
ditlenek niklu	CAS nr 12035–36–8
tlenek niklu (II)	CAS nr 1313–99–1
podsiarczek niklu	CAS nr 12035–72–2
siarczek niklowy	CAS nr 16812–54–7
sole 2-naftyloaminy	CAS nr —
sole 4-dwufenyloaminy, sole ksenyloaminy, sole 4-aminodwufenylu;	CAS nr —
sole benzydyny	CAS nr —
chlorek winylu, chloroetylen	CAS nr 75–01–4
chromiany cynku włącznie z chromianem cynkowo - potasowym	CAS nr —

Wykaz 2, kategoria 2

1-metylo-3-nitro-1-nitrozoguanidyna	CAS nr 70–25–7
1-dibromo-3-chloropropan	CAS nr 96–12–8
1,2-dimetylohydrazyna	CAS nr 540–73–8
1,3-butadien, buta-l,3-dien	CAS nr 106–99–0
1,3-dichloro-2-propanol	CAS nr 96–23–1
1,3-propanosulton	CAS nr 1120–71–4
3-propanolid; 1,3-propiolakton	CAS nr 57–57–8
1,4-dichlorobut-2-en	CAS nr 764–41–0
2-nitronaftalen	CAS nr 581–89–5
2-nitropropan	CAS nr 79–46–9
2,2'-dichloro-4,4'-metylenodianilina; 4,4'-metylenobis(2-chloroanilina)	CAS nr 101–14–4
2,2'-(nitrozoimino) bisetanol	CAS nr 1116–54–7
3,3'-dichlorobenzydyna; 3,3'-dichlorobifenyl-4,4'-ylenodiamina	CAS nr 91–94–1
3,3'-dimetoksybenzydyna; o-dianizydyna	CAS nr 119–90–4
3,3'-dimetylobenzydyna; o-tolidyna	CAS nr 119–93–7
4-aminoazobenzen	CAS nr 60–09–3
4-amino-3-fluorofenol	CAS nr 399–95–1
4-metylo-m-fenylenodiamina	CAS nr 95–80–7
4-nitrobifenyl	CAS nr 92–93–3
4,4'-metylenodi-o-toluidyna	CAS nr 838–88–0
4,4'-diaminodifenylometan; 4,4'-metylenodianilina	CAS nr 101–77–9
5-nitroacenaften	CAS nr 602–87–9
4-o-tolylazo-o-toluidyna; 4-amino-2',3-dimetyloazobenzen; barwnik fast garnet GBC, wymieniacz anionowy (AAT) o-aminoazotoluen	CAS nr 97–56–3
disodo-{5-[(4'-((2,6-hydroksy-3-((2-hydroksy-5-sulfofenyl(azo)fenyl)azo(1,1'-bifenyl)-4-yl)azo]salicylato (4-}miedzian(2-), brunat bezpośredni 95	CAS nr 16071–86–6
tlenek kadmu	CAS nr 1306–19–0
ekstrakty (z ropy naftowej), ciężkie rozpuszczalniki destylowane naftenowe	CAS nr 64742–11–6
ekstrakty (z ropy naftowej), ciężkie rozpuszczalniki destylowane parafinowe	CAS nr 64742–04–7
ekstrakty (z ropy naftowej), lekkie rozpuszczalniki destylowane naftenowe	CAS nr 64742–03–6

extrakty (z ropy naftowej), lekkie rozpuszczalniki destylowane parafinowe	CAS nr 64742–05–8
extrakty (z ropy naftowej), lekkie rozpuszczalniki próżniowe olejowe	CAS nr 91995–78–7
węglowodory, C26–55-, aromatyczne	CAS nr 97722–04–8
N,N-dimetylohydrazyna	CAS nr 57–14–7
akrylamid	CAS nr 79–06–1
akrylonitryl	CAS nr 107–13–1
a,a,a-trichlorotoluen; chlorek benzylidynu	CAS nr 98–07–7
benzo [a] antracen	CAS nr 56–55–3
benzo [a] piren, benzo [d,e,f] chryzen	CAS nr 50–32–8
benzo [b] fluoranten; benzo [e] acefenantrylen	CAS nr 205–99–2
benzo [j] fluoranten	CAS nr 205–82–3
benzo [k] fluoranten	CAS nr 207–08–9
beryl	CAS nr 7440–41–7
związki berylu z wyjątkiem krzemianów glinowo - berylowych	CAS nr —
chlorek kadmu	CAS nr 10108–64–2
siarczan kadmu	CAS nr 10124–36–4
chromian kadmu	CAS nr 13765–19–0
captan (ISO); 1,2,3,6-tetrahydro-N-(1,1,2,2-tetrachloroetyltio)ftalimid	CAS nr 2425–06–1
karbadoks (INN); 1,4 -ditlenek metylo-3-(chinoksalin-2-ylmetyleno) karbaminowy; 1,4 -ditlenek 2-(metoksykarbonylohydrazonometylo) chinoksalinowy	CAS nr 6804–07–5
chromian chromu III;	CAS nr 24613–89–6
chromian chromowy	CAS nr 334–88–3
dibenzo[a,h]antracen	CAS nr 53–70–3
siarczan dietylu	CAS nr 64–67–5
siarczan dimetylu	CAS nr 77–78–1
chlorek dimetylokarbamoilu	CAS nr 79–44–7
N-nitrozodimetyloamina, dimetylonitrozoamina	CAS nr 62–75–9
chlorek dimetylosulfamoilu	CAS nr 13360–57–1
1-chloro-2,3-epoksypropan; epichlorohydryna	CAS nr 106–89–8
1,2-dichloroetan; chlorek etylenu	CAS nr 107–06–2
tlenek etylenu; oksyran	CAS nr 75–21–8
etylenoimina; azirydyna	CAS nr 151–56–4
heksachlorobenzen	CAS nr 118–74–1
triamid heksametylofosforowy, heksametylofosforoamid	CAS nr 680–31–9
hydrazyna	CAS nr 302–01–2
hydrazobenzen; 1,2-difenylohydrazyna	CAS nr 122–66–7
akrylamidometoksyoctan metylu (zawierający ≥ 0,1 % akrylamidu)	CAS nr 77402–03–0
octan metylo-ONN-azoksymetylu; octan metyloazoksymetylu	CAS nr 592–62–1
nitrofen (ISO); eter 2,4-dichlorofenylo 4-nitrofenylu	CAS nr 1836–75–5
nitrozodipropyloamina	CAS nr 621–64–7
2-metoksyanilinao-anizydyna	CAS nr 90–04–0
bromian potasu	CAS nr 7758–01–2
tlenek propylenu; 1,2-epoksypropan; metyloksiran	CAS nr 75–56–9
o-toluidyna	CAS nr 95–53–4
2-metyloazirydyna; propylenoimina	CAS nr 75–55–8
sole 2,2'-dichloro-4,4'-metylenodianiliny; sole 4,4'-metylenobis(2-chloroaniliny)	CAS nr —
sole 3,3'-dichlorobenzydyny, sole 3,3'-dichlorofenylo-4,4'-ylenodiaminy	CAS nr —
sole 3,3'-dimetoksybenzydyny; sole o-dianizydyny	CAS nr —
sole 3,3'-dimetylobenzydyny; sole o-tolidyny	CAS nr —
chromian strontu	CAS nr 7789–06–2
tlenek styrenu; (epoksyetylo)benzen; fenylooksiran	CAS nr 96–09–3
sulfallat (ISO); dietyloditiokarbaminian 2-chloroallilu	CAS nr 95–06–7
tioacetamid	CAS nr 62–55–5
uretan (INN); karbaminian etylu	CAS nr 51–79–6

Punkt 30 — Substancje mutagenne

Wykaz 3, kategoria 1

Brak substancji klasyfikowanych w tej kategorii

Wykaz 4, kategoria 2

1,2-dibromo-3-chloropropan	CAS nr 96–12–8
akrylamid	CAS nr 79–06–1
benzo [a] pyren; benzo [d,e,f] chrysen	CAS nr 50–32–8
siarczan dietylu	CAS nr 64–67–5
tlenek etylenu; oksiran	CAS nr 75–21–8
etylenoimina; azirydyna	CAS nr 151–56–4
triamid heksametylofosforowy; heksametylofosforamid	CAS nr 680–31–9
akrylamidometoksyoctan metylu (zawierający ≥ 0,1 % akrylamidu)	CAS nr 77402–03–0

Punkt 31 — Substancje toksyczne ze względu na zaburzenia rozrodczości

Wykaz 5, kategoria 1

heksafluorokrzemian ołowiu (II)	CAS nr 25808–74–6
octan ołowiu	CAS nr 1335–32–6
alkile ołowiu	CAS nr —
azydek ołowiu (II)	CAS nr 13424–46–9
chromian ołowiawy	CAS nr 7758–97–6
związki ołowiu z wyjątkiem wymienionych oddzielnie w niniejszym Dodatku	CAS nr —
di(octan) ołowiu	CAS nr 301–04–2
tlenek 2,4,6-trinitrorezorcynowo- ołowiowy; styfnian ołowiu	CAS nr 15245–44–0
metanosulfonian ołowiu (II)	CAS nr 17570–76–2
bis(ortofosforan) triołowiu	CAS nr 7446–27–7
warfaryna (*); 4-hydroksy-3-(3-okso-1-fenylobutylo) kumaryna	CAS nr 81–81–2
Wykaz 6, kategoria 2	
2-etoksyetanol; eter etylenowo-glikolowy	CAS nr 110–80–5
octan tio-metylowo-3,5-bis(1,1-dometyloetyloetylo)-4-hydroksyfenylowy	CAS nr 80387–97–9
2-methoxyethanol, etylen glycol monomethyl eter	CAS nr 109–86–4
benzo[a] pyren; benzo [d,e,f] chrysen	CAS nr 50–32–8
binapakryl (ISO); 2-sek-butylo-4,6 dinitrofenylo-3-metylokronian	CAS nr 485–31–4
N,N-dimetyloformamid, formamid dimetylowy	CAS nr 68–12–2
dinozeb; 6-sec- bytylo-2,4-dinitrofenol	CAS nr 88–85–7
dinoterb; 2-tert-butylo-4,6-dinitrofenol	CAS nr 1420–07–1
tiomocznik etylenowy; imidazolin-2-tion; 2-imidazolin-2-tiol	CAS nr 96–45–7
octan 2-etoksyetylu; octan etyloglikolowy	CAS nr 111–15–9
octan metylo-ONN-azoksymetylu; octan metyloazoksymetylowy	CAS nr 592–62–1
octan 2-metoksyetylu; octan metyloglikolowy	CAS nr 110–49–6
tetrakarbonyl	CAS nr 13463–39–3
nitrofen (ISO); eter 2,4-dichlorofenylo – 4-nitrofenylu	CAS nr 1836–75–6
sole i estry dinozebu z wyjątkiem wymienionych oddzielnie w niniejszym Dodatku	CAS nr —
sole i estry dinoterbu	CAS nr —

(*) Nazwa „warfaryna" nie jest dopuszczona we Francji.
"